

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616200158
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4616200158.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci navrhovateľky: O. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., D. XX proti odporcovi: W. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. D. XXX, o určenie výživného na manželku takto:

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovateľku súd na náhradu trov štátu nezaväzuje.

Odporcovi sa náhrada trov nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia výživného na manželku v sume 300 eur mesačne s účinnosťou od 12. 01. 2016 z dôvodu, že odporca si neplní vyživovaciu povinnosť, pričom sú v rozvodovom konaní a ona je na neplatenej materskej dovolenke od 02. 04. 2016 a poberá iba prídavky na deti.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil z dôvodu, že z bytu neodišiel dobrovoľne, ale navrhovateľka ho viackrát vyhodila a táto mala priateľov. V dôsledku úrazu nemôže robiť vodiča kamiónu a musel ukončiť pracovný pomer. S navrhovateľkou nežijú spolu od začiatku novembra 2015.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov ako aj oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 11P/34/2016 a s predloženými správami, z ktorých zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 10. 12. 2007, pričom rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 11P/34/2016-127 zo dňa 25. 05. 2016 bolo ich manželstvo rozvedené a do starostlivosti navrhovateľky boli zverené dve maloleté deti a odporca bol zaviazaný na platenie výživného spolu v sume 200 eur mesačne. Uvedený rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že súd zistil príčinu rozvratu vzťahov na strane oboch účastníkov s tým, že navrhovateľka od 08. 11. 2015 opustila spoločnú domácnosť a s odporcom spoločne nehospodária, nestýkajú sa a ani nevychováajú spoločne maloleté deti. Obaja účastníci v konaní tvrdili, že príčinou rozvratu manželstva je nevera toho druhého, pričom v tomto smere nebolo súdom vykonávané ďalšie dokazovanie, avšak podľa odporcu navrhovateľka chodievala na zábavy a vracala sa v ranných hodinách pod vplyvom alkoholu. Navrhovateľka tiež tvrdila, že odporca si našiel známosť s inou ženou a podľa nej to trvalo už niekoľko mesiacov.

Navrhovateľka podala návrh na určenie výživného na manželku dňa 12. 01. 2016 a podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany poberala rodičovský príspevok od 01. 04. 2013 vo výške 203,20 eura až do 01. 04. 2016 a odvtedy je na neplatenej materskej dovolenke a poberá len prídavky na deti vo výške 47,04 eura. Býva u otca a podľa jej vyjadrenie platí deťom poisťku vo výške 65,30 eura s tým, že jedna sa platí polročne a druhá ročne. Taktiež platí svoju poisťku vo výške 30,42 eura mesačne.

Odporca v roku 2015 pracoval s čistým mesačným zárobkom v sume 370,06 eura a ako vodičovi kamiónu mu boli vyplácané cestovné náhrady vo výške 1.020 eur mesačne. Od 01. 04. 2016 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá dávku v hmotnej núdzi, pričom pracovný pomer ukončil dohodou ku dňu 31. 03. 2016 a podľa jeho tvrdenia to bolo zo zdravotných dôvodov, keďže podľa lekárskej správy nie je spôsobilý dočasne vykonávať prácu vodiča kamiónu. U predchádzajúceho zamestnávateľa však zostal pracovať na základe dohody o vykonaní práce za mzdu 140 eur mesačne s tým, že pracuje ako pomocník v dielni. Od 24. 01. 2016 do 01. 04. 2016 bol odporca práce neschopný a podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne mu vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 14,5392 eura od 01. 04. 2016 na obdobie 6 mesiacov. Predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 9P/269/2015-20 zo dňa 12. 01. 2016 bola schválená rodičovská dohoda medzi účastníkmi, podľa ktorej sa odporca zaviazal prispievať na výživu maloletých detí spolu sumou 200 eur mesačne a uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňa 26. 01. 2016.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ods. 2, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ods. 2, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie výživného na manželku nie je dôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol. Je nesporné, že v čase podania návrhu na súd účastníci konania boli manželia, pričom si odporca neplnil vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke ako manželke a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 25. 05. 2016, ktorý doposiaľ nie je právoplatný. Vychádzajúc len z týchto zistení by navrhovateľka v zásade mala právo na výživné zo strany odporcu, avšak súd musel pri rozhodovaní prihliadať aj na ďalšie skutočnosti zistené nielen v tomto súdnom konaní, ale aj v konaní o rozvod manželstva. Z odôvodnenia rozvodového rozsudku vyplýva, že návrh na rozvod podal odporca a odôvodňoval ho neverou navrhovateľky, jej chodením po zábavách a návratmi v ranných hodinách pod vplyvom alkoholu s tým, že táto sa na jeho adresu vulgárne vyjadrovala a fyzicky ho aj napádala a starostlivosť o domácnosť zanedbávala, čo viedlo k ukončeniu spolužitia po všetkých stránkach a k odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti začiatkom novembra 2015. Navrhovateľka s rozvodom súhlasila, pričom tvrdila, že aj odporca bol neverný a spoločnú domácnosť zdieľali do 08. 11. 2015. Z odôvodnenia rozvodového rozsudku jednoznačne vyplýva, že vzťahy medzi účastníkmi sú už dlhšiu dobu vážne narušené a manželstvo si nemôže plniť svoj účel s tým, že príčina rozvratu vzťahov medzi účastníkmi bola konštatovaná na strane oboch. Pri rozhodovaní o výživnom na manželku bolo potrebné prihliadnuť na to, z akých dôvodov si odporca neplní vyživovaciu povinnosť medzi manželmi a súd mal za to, že tento dôvod vznikol na strane oboch účastníkov, keď ich správanie voči sebe navzájom vyvrcholilo úplným odcudzením a ukončením spolužitia, a teda navrhovateľka nesplnila jednu z podmienok na priznanie výživného, keď nepreukázala starostlivosť o domácnosť v dôsledku ukončenia spolužitia. Okrem toho výživné nie je možné priznať ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi a v tomto prípade mal súd za to, že správanie sa navrhovateľky počas manželstva neodôvodňuje priznanie manželského výživného, keďže táto svojim správaním prispela výraznou mierou k narušeniu manželského spolužitia a odišla zo spoločnej domácnosti, pričom odporca situáciu musel riešiť podaním návrhu na rozvod manželstva. Je nesporné, že aj odporca svojim správaním prispel k rozvodu manželstva, avšak podľa názoru súdu väčší podiel na rozvrate manželstva a na jeho rozvode má navrhovateľka a preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby jej za takýchto okolností bolo priznané výživné na manželku.

O náhrade trov štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľku nezaviazal na náhradu trov štátu v sume 30 eur za správu z peňažného ústavu i keď navrhovateľka nebola úspešná v konaní avšak v zásade vzhľadom na jej majetkové pomery a sociálnu situáciu spĺňala predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov a z toho dôvodu nebolo možné zaviazat' ju na náhradu trov štátu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech b nepriznal náhradu trov konania, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre .

Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha